

Marko Marulić from Split (1450-1524), a scholar, a poet, a religious writer

Neven Jovanović
neven.jovanovic@ffzg.hr

Department of Classical Philology, Faculty of Humanities and Social
Sciences, University of Zagreb, Hrvatska / Croatia

Copenhagen - Aarhus, 8.-9. February 2012.

- 1 ... ancora la lengua schiaua ha el suo Dante
- 2 Judita ([1502], 1521, 1522, 1523, 1586, 1627...)
- 3 The City of Split
- 4 Father and Learning
- 5 Managing Information
- 6 Religion
- 7 Poetry

Fatto ho una opuscola in lingua nostra materna per primo distinta in sei libri, nel qual
se contiene la historia di Iudit & Olaphrene, tratta questa quadragesima gestata
& la dedica a messer lo Permiccio orno. Coposta e more poetico, venuta
& uolutata, direte che anchora la lingua schiava ha el suo Dante.
troppo presumere me fa baldanza che ho co uoi. per uo uolere.

Fatto ho una opereta in lingua nostra materna, per rima, distinta in sie libri, nela qual se contien la historia de Judit et Olopherne, fecila questa quadragesima passata et la dedicai a misser lo Primicerio nostro. Conposta è more poetico, venite et vedetila, direte che ancora la lingua schiaua ha el suo Dante. Troppo presumere me fa baldanza che ho con vui. Iterum valete.

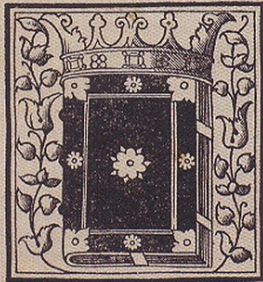
I've written a small piece in our mother tongue, in rhyme; it is divided in six books and tells the story of Judith and Holofernes. It was finished last Lent and dedicated to our honorable Dean. It is a rightful poem; come, see it, and you will say that the Slavonic language also has its Dante. Such pretentiousness is due to self-confidence that I have when I'm around you. Goodbye once again.

CLibar Marca Marula Splichianina Vchomse
ufdarfi Istoria Sfete udouice Iudit u uersih
haruacchi slofena/chacho ona ubi uoi
uodu Olopherna Posridu uoif
che gnegoue/i oslodobi pu
ch israelschi od ueli
che pogibili.

Prodaiuse ubnecih umarcarii uftacu
chidarfi libar sa signao.

Chgnige Marcha Marulichsa splichianiza/uchih
se uzdarzi I storia od Sfete Iudite u scest libri razdigle
na nallauu boziu poćignu.

Libro paruo.

DICHE Ter huaglema/ preffetoi Iuditi
Sminagne stuorēia / hochiu gouoriti.
Zatochiu moliti / Boze tuoiu suitlost/

Nehtimi chratiti / u tom punu milost.
Tis on chi da chripolt / sfachomu dilu gne.
Igne chipu lipost / spocteniem cistigne.
Ti poni sad mene / tacho iur napraui
Iazich da pomene / ca misal priprau.
Vdahni duh prau / umni glubaf tuoia
Da sobō netraui / uechie pamet moia.
Bludechi ozoia / zdruzbo starih poet/
Boze stoua choia / chimi suir bifce frer

*Dike ter hvaljen'ja (a) presvetoj Juditi (b),
Smina nje stvoren'ja (a) hoću govoriti (b),
Zato ću moliti (b), Bože, tvoju svitlost (c),
Ne htij mi kratiti (b) u tom punu milost (c).*

View of the Ruins of Spalatro from the South West

AUSTRIA-HUNGARY

BOSNIA

ITALY

Venice
Gulf of Venice

Ravenna
Rimini

Ancona
Aoreto

Macerata
Ascoli
Gran Sasso
Chieti
Pescara

Frascati
Velletri
Campobasso
Foggia
Benevento

Trieste
Pirazzo
Parazzo
Boviano
Veglia
Cherso
Zara
Lunga

Karstadt
Bihacs
Bariakuka
Tarnik
Limo
Konicza
Herze Govina
Stolatz
Lesina
Curzola

Neusatz
Peterwardein
Maglai
Seraicvo
Fotcha
Mostar
Niksic
MONTENEGRO
Cetina
G. of Cattaro
Cattaro
Budua
Antivari
Dulignao
Alessio
Scutari
Durazzo

Quaedam ex Augustini lectionibus
Leonardi artium sagax et uranis generis

Colubae viri maru' uanis

Libellus de Jure pictura

Plinij principibus ad Trimum

Laurem eustochij opusculum

Philosophorum dicta et distinctio

Apologi quaedam de Jure Jure

Compendium Plinij naturalis historiae

Tullius de petitione Consulatus

Aristotelis propositiones

Quirini Sardinensis quaedam opera

Item alia quaedam minutim quae distincti-
buntur ut subditur Commissionis meae

Item plura manu distincti cum Expositionis in Camis parte
Exteriori sic scriptum in

HILYEI. QVIS PO
TVS AB HEREDEDA
BITVR OPIPARE
ADEBRIETATEM
CLAMOSISEVANH
DEBACCHE.

ITA.

P. LEPIDVS BIBVL
VS HEREDEM
GRAVAT.

Baccho Dionysio . P. Lepidus Bibulus . v.
S. L. P. i Publius Lepidus Bibulus no-
tum soluit legata pecunia, ea lege ut Bro-
mo et reliqua, Bacchi hæc nomina uel
cognomina sunt.

Bachus ex Semele filia Cadmi Jouis filius
ut Poetæ fabulantur, Bacchus a BAKEVU
quod est in amo dicitur, uini enim inuen-
torum fuisse aiunt, quo inebriati homines
fuisse consueverunt. Dionysius nomen com-
positum est a Dios et Nysa urbe Egypti ubi
colebatur quasi Jouis nymus, Nyscus ab

Bacchus

terminatur quoque primo termine diceretur in hac ciuitas e patera i qua
sex mēibus anni ab Apolline respōsa dabatur: reliquū uero tēporis apud de
lon. unde & lyciæ sortes a Virgilio nūcupatur. est etiā in ea pūincia mens
chima: ratur in ea dictione uidimus.

Lycus cū. y. græco & c. exili scribitur: nostris pprie lupus dicitur: in dictio
ne agnō uidim⁹. At eo nomine & scriptura plures legitur uiri memorandi.
Vn⁹ quidē troian⁹ fuit. de quo Virg. li. æneidos. i. Et crudelia secū fata ly
ci. Ali⁹ theban⁹ genere ignobilis: q cū a Creōte Hercu⁹ socio exulasset: &
Hercu. cū Perithoo & theseo ad iferos descēdisset: regnū thebanū capitur
plene oīa scripsit Sen. i Hercu. furēte. Ali⁹ fuit et theban⁹ rex: q cū uxorē
formosissimā antiope a Ioue grauidā cōspexisset: ea se abdicauit: ut in dic
tione Dirce uidim⁹. Ali⁹ fuit regis Pandionis fili⁹ q a se licia nōmīauit.

Lycæon cū. y. græco & c. exili scribitur: fuit arcadiæ rex Titani & Terra fili
us: qui cū solitus esset necare hospites: & Iouē similiter hospitio suscipiū ne
care uellet: muratur a Ioue in lupū: ut Oui. libro methamorphoseos primo
plene mōstrauit. Fuitq pater Calistonis: quæ in arcton cōmutata: ut in di
ctione uidimus: Tandē calo locata fuit: dicēte Virgilio lib. georgicorum. i.
Claramq lycæonis arcton. & Ouidio lib. iii. de tristib⁹. Quæq lycæonio ter
ra sub axe iacet. Alius fuit Priami fili⁹: & pater Pandari. Cui⁹ thoraçē te
ste Homero lib. iliados. iii. Paris cū Menelao induit.

Lycæus pria cū. y. græco: sequēs cū. c. exili: & x. diphebōgo scribit: mōs ē ar
cadiæ: i quo bicornis Fauni templū fuerata quo lycæa ludicra illi sacratas
nobis lupcalia dicta sunt. Vnde Oui. li. fastorū. ii. ait: Qui uetat arcadico
dictos a mōte lupo: Faun⁹ i arcadia tēpla lycæ⁹ b3. Nā (ut dixim⁹ quos
græce lycos: latie lup⁹ dī. Et quædamodū ex illo deriuat lycæ⁹ & lycæa: sic
ex nostro lupcal. & lupcalia ludicra quædā dicūtur: quæ ob tēpis obseruatio
nē ut dixit Plutarch⁹ i uita Romuli: quæ ego e græcis in latinū trāstulit ad
expīados manes cōstituta uidebātur. Fiebant eni ut ille ait nephasiis diebus
mēsis februarīi: quæ piacularē itēpretatur. Vnde prisci quoq die illā febra
tā uocabāt. Quod Ouidius tetigit: cū ait:

Februa romani dixerē piamina patres. Et subdit in eodē libro:

Tertia post idus nudos aurora luperkos

Aspicit: & fauni sacra bicornis eūt. Et ut pleriq existimāt ab arcadiis: qui
cum Euandro uenerant hoc solēne ad eas partes: ubi nunc est roma allatum
fuit. Quod expressit Ouidius cū de his ludis locutus est dicens: Trāstulit
euander siluestria numina secum. Hic ubi nūc urbs est: tūc locus urbis erat
Et inde Līuius libro primo ab urbe ait: Ferunt Euandrū solēne allatū ex ar
cadia instituisse: ut nudi iuuenes lycæū Pana uenerātes: luxū atq lascīuias
currerent: quem romani deinde uocauerunt Inuuz. Hunc Seruius Pana esse
dixit ab ineundo passim cum animalibus. Alii uero referent Plutarcho pu
tant a lupis: quæ Romulum educauit notius emanasse: cum ait lupercales

Troianus.
Pater.
yagt.
Lupus.

uagt
Ouidi.
mythomōis.

mō.
lupcalia.
Ouidi

Die februar.

Ouidi.

Janus.
Pan.

Angeles Angeli dei sunt bene uoluntatis
natura. 87. An possint dici Angeli aliquid
rei exortus. 91. Platonici putant Angelos fuisse
se bene uoluntatis conditores. 92. Angelorum
species. 97. Angeli dei homines dicit. 116. Tres ap-
parent Abrahami duo Loth. 125. et uocantur
Angeli. 156. et uocantur Angeli et homines. 185.
Antichristus. 209. magus. 167. Antichristus
167. peruersio Antichristi. 171.
Apostoli. 150.

Auxilium. Semp not auxiliatur pater et filius
et spiritus. 129. Sol iustitiae semp uocatur
notus. 148. Sicut legis uocatur et auxiliatur.
149. Cum quibus spiritus. 156.
A dulcibus hinc pariter lapsantur. 17. Ultra
perueniunt. 80.
A uocatur. Vnde 39. uocatur uocatur. 68.
uoluntatis et aquilae. 72.
A dulcibus uocatur et spiritus. 42. Cum
uocatur uocatur uocatur. 88.

38. Aph. et per uocatur uocatur. 59. Ca-
labeu. 97. Moyses et moyses. 98.
David. Salomo. 98. perueniunt. 20.
87. apti. 111. H. dem. 209. 143.
Perueniunt. 153. Lapides uocatur.
157. Tribus uocatur perueniunt. 166.
Seniores. 175.

Hicimus

Aureus. Sicut mala aurea custodit. 1.
Auxilium. Cuius hinc uocatur lapides pluit, quibus
ille uocatur uocatur et uocatur. 1.
Amici. Castor et Pollux. 4.
Aquarii. Ganimedes. 5. Eridanus. 5.
Accusator. Coruus ex albo nigra. 6.

Hamus

Auarus. Hic uocatur uocatur uocatur.
Uocatur hinc uocatur uocatur uocatur uocatur.

Hicodotus

Amor. Cuius filius ex uocatur uocatur
et perueniunt. 10.
Auxilium. Lydi uocatur uocatur uocatur
uocatur uocatur et perueniunt. 11. Dacia. 15.

Nefarius fatis se sup carullo est
Rue nec pñiare caruosi
Dullur nec mala fastidare lingua ~ ~ Vestis' pñi ~

Ad seipm

Hic carulle desinas meprize.
Vides posse pñiri ducis.
Fulgeze qñam candidi tibi soles.
In uenialibus quo puella dicebat.
Amata amib' quaru amabit' nulla.
Vbi illa multa tu iacosa fiebant.
Dne tu volebas nec puella pollebat.
Fulgeze neze candidi tibi soles.
Nunc tam illa non uult tu quaz imponit' est
Nec que Regit factore nec miter uine.
Sed oblituita mente pñia' abdura.
Dale puella tam carullus obdura.
Nec te requiesit nec rogabit' munitaz.
Et tu dolebis cui rogabero nulla.
Ecce ista ne te? que tibi uiamer uita?
Dne nunc te adit' cui uideberis bella?
Dne nunc amabis? cui esse dicebis?
Dne huiusmodi? cui Labella mordebis?
Et tu carulle desinatis obdura

Vestis' pñi ~

Labia fuito cu poeta ducetto alim
maret ceperat. nec d' me factu poeta
sequeret. decemque postq amica
uidet mutata se quoz in pñitua
adpreze.

Vestium omib' e meo amicus
Amicitias mihi nullib' horentis.
Venisti ne domi ad tuos penates
Fratresq' matrisq' pñit' matres?
Venisti o mihi muner' beati.
Dilem te molimeni audiasq' hiberi
Hortantes loce facta natros.
Te mos est tuas applicasq' calluz
Vaciiduz os oculosq' quadiatuz fenuitbox.
O quatus est huius beatoroz.
Rend me letius est beatus ue.
Ducis me mens ad suos amores
Duluz dicebat o foro cerofuz
Scortilluz sur mihi te experie uisus est
Non sane illepiduz neq' amenuituz.
Dne ut venimus mcedere nobis
Sermones vazi in quib' quid esset
Tam luthicus quo modo posse horet.
Et quo nam mihi pñisset hanc d'era
Respondi id quod erat mihi neq' in ipis
Nec pñituz esse nec cohori.
Cuz quuz caput unctius referret.

Poeta Verany adictu letu.
hoc canit epigramma

Hoc epigramma mite doloz & fraud
moxetisculari retigit d'era

Labia
maret
ceperat
sequeret
decemque
postq
amica
uidet
mutata
se
quoz
in
pñitua
adpreze

Labia
maret
ceperat

Ad seipm

Hic canille desinas meptize.
Quod vides posse p̄ditū ducis.
Fulgere quādam candidi tibi soles.
Cū uenitabas quo puella ducebat

Amata inquit quātū amabit nulla.
Vbi illa multa tū iocosa fiebant
Que tu uolebas. nec puella pollebat.
Fulgere uere candidi tibi soles.
Nūc iam illa non uult. tu quoq; impores
Nec que fugit sectare: nec miser uiue.
Sed obstinata mente p̄fer obdura.
Dale puella. iam Catullus obdurat.
Nec te requirit. nec rogebit inuitas.
At tu dolebis. cū rogeberis nulle.
Scelesti ne te? que tibi manet uita?
Quis nūc te adibit. cū uideberis bella?
Quē nūc amabis? cū esse dixeris?
Quē basiabis? cū Labella mordebis?
At tu canille desinatis obdura

Uersus xviii^o

Lesbia facta cū Poeta diuortio. aliu
maro coeperat. hac o re factū Poeta
conquerat. decessitq; postq; amica
uidet mutata se quoq; cū penitus
deserere.

loci 7 tranquillum in secessu ocium, Ex-
 tat aedificium eius Salonis proximi, quod
 maiores nostri post urbis euersione' inco-
 lere' capere' nunc nostrum natale' solum
 est, quod Spalatum appellant, sed 7 ipsu'
 semi rutum atq; in parte' deintegratu, mu-
 rorum tamen ac turrium pulchritudine'
 portarumq; affabre' structurarum decore' os-
 tendens qualia et illa fuerint, qua' uel ue-
 tustate' uel inimicorum iniuria defecere'.
Stat adhuc Templum Joui quonda' sacre
nunc Domino martyri dedicatum, ma-
 gna' turris instar rotunda specie' angula-
 tum, cuius murus (ut uides) quadrato
 lapide' reticulataq; structura constat,
 octo columis ingentibus intus sulcit, quib;

Spalatu'

Templum
S. Domij

MAR. MA

RVLI SPALATENSIS DE INSTI

tutione bene beateq; uiuendi libri sex, ad

normam uitæ sanctorum utriusq;

que testamenti feliciter

digesti.

dunt, triumphare consuevit, & eos ad interitū usq;
 q; perducere. Nihil itaq; aliud est, impuræ cogita-
 tionis totum animi assensum præbere, q̄ ab hoste
 nobis infensissimo sanguinisq; nr̄i in primis cupi
 do superari uelle. Manifesta autem fulticia est, ei
 spē cedere, a quo nil nisi necē speres. Hoc tibi te
 stat Salomon dicens: Qui cogitat mala facere, stul-
 tus uocabit̄. Ac ne forte de furioso, cuius error ex-
 cuffatur, dictum putares, continuo intulit: Cogita-
 tio stulti peccatū est. Stultus ergo, nec tamē excu-
 sabilis, peccator erit, qui quicquid appetitio sug-
 gesserit, illud protinus curabit lequit̄: & carni ma-
 gis q̄ spiritui seruire decernet. Quæris quonam pa-
 cto non solū in factis aut dictis, uerum etiā in ipsa
 cogitatione possit esse peccatū? Rem alienam in-
 iuste concupiscis, boni alterius inuides, læsus uin-
 dictam appetis, uisæ mulieris uenereo amore tur-
 piter exardescis: & quodcumque malum ita cogi-
 tas, ut si posses, perficere uelles, ab illo qui etiā oc-
 cultorum iudex est, pro facto tibi imputabit̄. Ali-
 ter em̄ deus, aliter homo iudicat. deus, quæ nihil la-
 tet, in omnibus uoluntatis affectum pensat: homo
 uero, quia cordis alieni secreta rimari nequit, com-
 missum tantummodo crimen examinat: nec quæ-
 rit, in omnibus imprudens feceris aliquid mali, sed
 semper tanquā uoluntarium punit. Deniq; apud
 deum qui odit fratrem suū, homicida est: apud ho-
 mines uero non habetur pro homicida, nisi q; con-
 ficit hominem. Apud deum qui uiderit mulierem
 ad concupiscendū eam, iam moechatus est eam in
 corde suo: apud homines nisi cōmissi adulterij cō-
 uictus fuerit, pro concupiscencia quæ cordis crimē
 est, plecti non debet, sed quid prodest, pro cogita-

to flagitio humanæ legis multam non subire, cū
 prop̄ illud iudicio damneris diuino, & æterni res
 us habearis supplicij? Lex diuina uxorem proxi-
 mi, bouem, ancillam, & quicquid illius est, concu-
 piscere prohibet: si concupieris tantum, legem des
 præuaricat? es: qui autem sic peccat, nisi eum pœ-
 nituerit, non pœnā temporariā meretur, sed æternā.
 Ideo in sacris literis est scriptū: Peruersæ co-
 gitationes separant a deo. Et iterum: A hominabi-
 le domino cor prauum. Quod si beati sunt mun-
 do corde, quia deū uidebunt, profecto qui immun-
 dæ cogitationis foeditate inquinantur, deum uide-
 re non poterunt. Quis autem dicere queat, quan-
 ta sit infelicitas illius desperare cōspectum, in quo
 uno uidēdo om̄is nostra beatitudo consistat? Quā
 obrem totis uiribus est cauedum, ne cum tāto ani-
 mæ nostræ dispendio, illicitæ cogitationis laqueis
 irretiamur, et dominus, cui nihil est absconditum,
 sicut olim Iudæis, ita etiā nobis exprobrat, dicens:
 Vt quid cogitatis mala in cordib; uestris? Primo
 suggestioni lasciuientū cogitationum erit resistē-
 dum, ne placeat: deinde si quicq; delectauerint, ne
 eatenus gratæ sint, ut usq; ad consensum facti ani-
 mum inclinent. Quod si euenierit, iam certe com-
 missi scelus illud, quod cogitasti ut cōmitteres, si
 adisset facultas, dareturq; occasio. Quoties em̄ in-
 iquæ actionis adimplendæ potestas tollitur, uolū-
 tas peccandi pro facto habetur. Cum ergo se no-
 bis noxij perniciosiq; ingerent cogitatus, præter-
 uolare præterq; labi sinant. Non habebunt in cor-
 de nostro ullum remorandi locum, si contraria il-
 lis cœperimus cogitare, et uitij uirtutisq; finem ta-
 citi perpendere. Breuis est uitiorum uoluptas, sed

Sap̄. i.
 Proue. ii.

quo modo
 cogitatio est
 peccatū

Ne quis
 uideat
 et gehennas

Matr. 9.
 quo modo
 cogitatio est

Matr. 9.
 cogitatio est
 peccatū

EPISTOLA DOMINI MARCI MARVLI
SPALATENSIS AD ADRIANVM .VI.
PONT. MAX. DE CALAMITA,
TIBVS OCCVRRENTIBVS,
ET EXHORTATIO AD
COMMVNEM OM,
NIVM CHRI,
STIANORVM
VNIONEM
ET PA,
CEM.

Argumentum.

Lib. 1.

Regū Lib. 1. Cap. XIII. Samuel propheta
regit Saulē regē inobediētiē dēi,
de regnū de familia suā transtercendū
p̄cedat. XV. In cū denūciat cū d' regno
cificandū, quia iustus interfecit Amale-
chitū, regi corū Agago pepercit, quē
coram adductū Samuel ip̄e in frustra
concidit. XVI. Samuel ungit Dauidē
regē futurū. Saul regitū in mōdo
Ap̄ribu Dauidē citharā pulsante r̄fo-
cillatue. Dauid fit veniger Saulis. XVII.
Goliam interfecit. Palestini fugiūt.

M. MARVLI DELMATAE
DAVIDIAS LIB. I.

DAVIDIS memorie p̄i gesta inclita regis
I nstius. quis tūc dignas i crimina uices
S oppeditit. nō cythere de uerice rursus
D descendit. Luroq caput p̄xincitū Apollo.
H on Nysē nūmē furcata mente lyxus,
P̄cedūq chorū. Nā nō ego dicē Teoy
Excidū Thebasue p̄no, nē sp̄sū c̄uore
Thestala romano bellis ciuibus reul.
S ed exlo cognatū opus, necnūq̄ sacratū
M̄teris. quorū qui solus c̄cederis m̄tor,
S olus magne deus in iā c̄tandū m̄teris.
Ḡns quondā iudex potes opibus uicis
O be sub eo resudet, non inscū uere
R̄ligionis erat. ritus morēq̄ sacrorū
E didicit m̄teris deo, r̄terantibus ip̄s
E c̄lo afflatis certissima quēq̄ prophetis
Hinc unū celebrare d̄cū, ueritate c̄tata
Cuius c̄cta foret coepit, r̄terāq̄ polūq̄
Qui rogat, & sensus c̄ctis uicis m̄teris.
Quos nō gentes alie populis colubant,
Hos nō esse deos, sed p̄sū demoral ip̄s.
Quorū hōis capti in p̄de ferudibus c̄sant,
Vix m̄anda sal uenētorū m̄mna uolū.
Ergo iudicis p̄imus modicūmā ḡtis

et restitui i integru accepit. Quis hanc
 tu litterarum schola suam hanc i Horony-
 mosi suam Aristophanem, Terentium qui Eccliam
 comitatur, comitatur, comitatur. Cuius
 de admodum i descriptione carabstis nup acc-
 pxi, ne ois imperatui uideat, Herculei sou-
 quonda natu sed itera prima fortiter apud
 nos sedit ad te destinationem. Quid fronte con-
 trahis, quid timides pallescis, no est in corde
 qd timens. Olim ille multorum uictor fuit,
 nunc i nostris uictus i. abste & uictu intel-
 liget, cu ista que mittim plogeris, uictu
 inqum no corporis robore, sed quod multo
 magnificentius i rationi uirtute. Proca ne pu-
 tes, me meas nigris uimipalati. Emastum op-
 usculis confere uelle, ingenue tatorbor, q-
 rief ex lego, totius q, multa in desur disco. uale.

M. MARVLI DIALOGVS DE HERCVLE
 A CHRISTICOLIS SVPERATO.
 CONLOCVTORES
 THEOLOGVS
 ET POETA.

THE. Salu Poeta Marvli Alerni, laurea orona
 insignit, lycei cernimiq, catu celebrissime. PO.
 Et tu salu Atq, uale, mysticorum contimplator
 Atq, interpres optime Theologe. THE. Quid tu
 hic solus. PO. Solus esse oportet, qui ex cogu
 aliquid abstru meditatatur. Na i fecerit cogi-
 tata prouis, uent. Sed te oro: tu quoq, huc co-
 exdas, ut simul sub ubra Platani huius, consi-
 detes ratiocinamur, donec efficiat huc calor
 medullis defruerent dies. THE. morte tibi
 gra, non ta utimidi calor gra, q, ut d tua
 te aliquid interrogem Poeta. qui q, sub nebore
 hac colorem, que ro abste, quos ex notatib)
 Praxia Poeta, tui prapuis, uicobut laudeb). q, hoc
 maxime micatur. PO. Vicos illos catatissi-
 mos hnt, quos heron appellat. THE. Quia na
 sub heroc offi. PO. Huc (ut uox) nulli, sed
 multu an sculis Alupi fuisse memoratur. ut
 Herculei, Jason, Praxia, Diomedes, uicrius, Aiaz
 thelemonius, Melenger calydonius, Vixet, The-
 reus, Achilles, Arneus, & hys Alij familes. Heron

Heron

Marko Marulić from Split (1450-1524), a scholar, a poet, a religious writer

Neven Jovanović

neven.jovanovic@ffzg.hr

Department of Classical Philology, Faculty of Humanities and Social
Sciences, University of Zagreb, Hrvatska / Croatia

Copenhagen - Aarhus, 8.-9. February 2012.